

20201003-Taygeta-NL-Laat-ons-hoogste-zelf-zijn

Laten we NU Ons Hogere Zelf zijn - Yázhí Swaruu - Buitenaardse Communicatie (Pleiaden)

Gosia: Ik wilde je wat vragen. Je zei dat je niet dezelfde bent als dagen geleden. Dat je het gevoel hebt dat je al maanden niet meer met ons hebt gesproken. Wat hebben jullie precies gedaan? Wat is er gebeurd?

Yazhi: Het is niet dat er iets met me gebeurt... Het is een gevolg van hoe ik ben. In de zin dat als ik me niet concentreer op "lineair" blijven zoals ik nu doe, ik gewoon vlieg, als ik me ontspan, ga ik... Lineair blijven is als een kurk onder water houden, altijd vechten om omhoog te gaan.

Gosia: Maar heb je iets specifiek gedaan dat dit gevoel meer heeft getriggert? Meer tijdlijnreizen?

Yazhi: Ik ontspan me en ga omhoog en verlies de tijd uit het oog vanuit jouw perspectief. Ik ga en ik kan niet goed berekenen wat er lineair gebeurt, slechts gedeeltelijk. Dus gewoon door daar te zijn, waar ik van nature ben, wat ik me voorstel, is gewoon, en het verschilt niet van het werkelijke omdat het het werkelijke is...

Maar ik realiseer me van daaruit, vanuit de positie van het begrijpen van wat ik gisteren zei... dat letterlijk alles met elkaar verbonden is... en daarom zijn alle andere mensen weer slechts één of hetzelfde. Van bovenaf is er geen onderscheid van geslachten, noch van scheidingen.

Ik realiseer me dat mensen, waar het hier specifiek om gaat, hetzelfde zijn als ik... allemaal, als ik dit zo zeg vanuit hun standpunt. Want het is gewoon weer "ik". Zoals ik hen ben, ieder van hen, en ontelbare andere soorten in het universum. Maar ik heb het over mensen...

Het is dus niet zo dat zij "mijn" vermogens moeten ontwikkelen, die niet "van mij" zijn, maar eerder dat dit is hoe het is, en dat is hoe men is. Eerder zijn zij door hun eigen wil binnen een beperkend kader dat per definitie expansie definieert. Zij voelen zich vandaag zeer beperkt en op zichzelf zijn zij dat ook vanuit hun standpunt.

Maar tegelijkertijd "stuitert" dit hen naar de andere kant. Want zo werkt alles, er kan niet iets zijn zonder dat zijn tegenhanger ook gecreëerd wordt of simpelweg dat iets niet zal bestaan omdat het niet gedefinieerd kan worden... zelfs niet als concept.

Dus, hoe meer beperking je vandaag ervaart, hoe meer expansie en vrijheid van alles je morgen zult hebben... vanuit jouw gezichtspunt, hoewel het hen eigenlijk vandaag definieert, zoals het altijd is geweest, zonder een "tomorrow" dat ik retorisch gebruik.

Met andere woorden, hun beperking vandaag definieert hen als vrij van alles, in geest en ziel, als kosmische wezens. Zij zien het alleen als "dat ben ik vandaag niet, misschien morgen", omdat zij nog steeds binnen het perspectief van beperking zijn. En dat is begrijpelijk en geldig. Maar ik weet dat dit deel uitmaakt van de illusie, zo niet de illusie zelf, want ik ben er ook geweest, ik herinner het me. Dat gevoel van beperking, van deterministisch leven, van "klein" beperkt zijn...

Dat definieert mij vandaag... En niet alleen herinner ik me dat gevoel van zo beperkt te zijn als de mens vandaag... Maar naar geloven ga ik er ook in... om mijn perspectief te bewaren. Ik hou beide kanten, ik neem het waar en begrijp het.

Dus, mijn boodschap is dat ze kosmisch zijn, en wat beperkend is, is slechts een verschijning die ze zichzelf hebben opgelegd om te kunnen definiëren en een expansie te creëren naar de andere kant. Het zijn van het geheel.

En praktisch, alsof dit niet praktisch is, (het is al het "praktische"... Ik hou niet van dat woord, het geeft aan dat de rest niet "praktisch" is dus onwerkelijk, fantasie, nutteloze breedsprakigheid), zijn ze nog maar één stap verwijderd van vrij zijn van alles, van kosmisch zijn... Slechts één stap verwijderd.

Het besef dat ze alleen van zichzelf hoeven te houden en dat van daaruit alles komt, het houden van anderen, alles wat er is, het goede en het slechte, het angstaanjagende, het mooie, het lelijke, het artistieke, het wrede, het dramatische, het poëtische.

Ik weet dat dit "van zichzelf houden" iets meisjesachtigs is, tenslotte... komt het van... een meisje. Ik ben een echte man, sterk, ik hoef niet over liefde te praten', zullen sommigen zeggen...

Ze begrijpen het niet... Het is alles. Liefde is integratie, als je het woord "liefde" niet wilt gebruiken, te "meisjesachtig", van "meisjes in roze". Maar of ze het leuk vinden of niet, dat is de sleutel en dat maakt hen niet minder man. Integendeel, het definieert hen als sterker dan wat dan ook. Als superkracht.

Alles begrijpen... in staat zijn om meerdere perspectieven in te gaan, ze te begrijpen, ze te aanvaarden als deel van zichzelf. Het sluit conflicten, maakt het kwaad ongedaan, lost angst op door het te accepteren. Verslaat het kwaad. Schept werelden en bevordert onvoorstelbare persoonlijke expansie.

Het is niet narcistisch, het zou een grote vergissing zijn om er zo over te denken... Het is het tegenovergestelde, alles ben jij. Je kunt niet werken vanuit een positie van 'ik ben het geheel en jij niet ha-ha'. Het werkt gewoon niet. Als je in die staat bent dan heb je mijn woorden niet begrepen.

En ik gebruik mezelf als voorbeeld, want hoe kan ik dit anders uitdrukken? Het is wat ik leef, het is wat ik heb geleerd, hoe ik ben geweest en hoe ik nu ben.

Ik ben jullie allemaal, niet alleen integreer ik de Swaruu, maar alle wezens die bestaan, of ik ze nu bewust ben of niet, ik ben ze nog steeds en dat definieert mij zoals ik hen definieer. Zoals jullie jezelf definiëren onder elkaar.

U bent het geheel, de Bron zelf, alles wat bestaat. U stelt het u alleen voor en u bent er al, u schept werelden door er alleen maar aan te denken. En dat is wat je doet. Beperkt of niet... het is ook geldig. Alle beperking en lijden is een product van die afscheiding die jullie van jezelf hebben. Gebrek aan eigenliefde. Van waaruit liefde uitgaat voor alles wat er is, integratie naar alles en bevrijding. En de ontbinding van het zelfvernietigende. Wat op zijn beurt de oplossing brengt van alle kwaad en alle lijden.

Waarom jullie jezelf beperken, en lijden... jullie "willen", niemand dwingt jullie. Je hebt alleen het idee dat je een "klein ding" bent, dat je een "fout" van het universum bent, dat iedereen iets verdient behalve jij. Als je lijdt, als je je depressief voelt en klein, onbeduidend, dan is dat omdat er iemand in je zit, je kunt het niet ontkennen - je bent iemand en daarmee ben je het universum. Wat voor fout is het dan als je alles bent?

Je voelt je niet op je plaats, natuurlijk ben je dat, ontegenzeggelijk. Maar dat definieert jou als iets dat er is, iets of iemand die er is om die illusie van afgescheidenheid op te lossen. Daarom ben je niet niemand, maar juist het tegenovergestelde, je bent het Al. U voelt zich alleen niet op uw plaats omdat u in uw huizen, gezinnen en maatschappij het buitenbeentje bent, degene die er niet bij hoort, maar dat is slechts of het gevolg van sociale afspraken. Jullie zijn geen "fout", jullie zijn scheppers.

Robert: Dank je wel.

Yazhi: Graag gedaan, er is altijd zoveel meer te zeggen.

Gosia: Als er meer is, ga door!

Robert: Dus genoeg medelijden met onszelf... wij zijn de scheppers van dit alles.

Yazhi: JA.

Gosia: Ik zou willen vragen... U, wetende dat u de Schepper bent en zo. En hoewel je het niet direct in je realiteit hebt, dat wat er op Aarde gebeurt, waarom denk je dat het indirect wel in je realiteit IS? Al dit menselijk lijden? Waarom hebben jullie het gemanifesteerd?

Yazhi: Omdat het mij ook definieert... want vanuit jullie lineaire gezichtspunt heb ik dit pas onlangs gerealiseerd, daarvoor was ik Swaruu. Want dankzij die afscheiding die mensen leven, heb ik me met hen kunnen identificeren, door hun ogen kunnen leven, hen kunnen begrijpen en dat heeft als contrast gediend voor mijn eigen expansie.

En ik weet dat ze net als ik zijn. Omdat ik nog steeds een fysiek lichaam heb waarmee ik kan typen en waarmee ik gezichten of emoji's kan maken. Net als zij, en dat beperkt mij niet. Hoewel ik al in een staat ben dat ik dit lichaam in mijn geest overal mee naartoe kan nemen, en nee, omdat ik ook zonder lichaam opereer, definieert het mij ook niet en beperkt het mij ook niet en daarom hoeven jullie lichamen jullie ook nergens in te beperken.

Ik ken mezelf etherisch en kosmisch... maar lichamelijk voel ik mezelf heel "normaal". Zoals de meeste mensen ook doen. Ik heb geen idyllische schoonheid. Dat zijn weer ideeën. Hetzelfde met hen. Ik kom nergens vandaan, niet van Taygetean of de mens, niet van Andromedan, niet van Solatian, niet van Sirian... maar ik heb een beetje van alles en zo ben ik. Daarom spreek ik zoals u, omdat ik die samenleving goed begrijp. Zoals ik zoveel anderen van buiten de Aarde begrijp.

En dat betekent niet dat ik alles weet, want ik weet niet alles, althans niet intellectueel, hoewel ik wel voortdurend toegang heb tot het veld, wat ze ten onrechte Akasha-kronieken noemen.

Ik weet veel dingen niet intellectueel, hoewel ik ze waarneem. Net als jij... En dat maakt me niet minder kosmisch. Ik hoor een liedje dat ik niet kende en spring van ontroering. Ik ben opgewonden om te horen dat er amfibie muisjes zijn in Sirius, schattig en tabby. Dat wist ik niet.

Je kunt nooit stoppen met leren of met jezelf uit te breiden. Ik neem mezelf als voorbeeld, maar zo definieer ik jullie allemaal.

Gosia: Als je dit allemaal beseft, komt het er dan op neer dat je vanaf dat punt alleen nog maar "goede en aangename" dingen voor jezelf manifesteert? Of ga je door met het creëren van wat je ziel wil leven voor een grotere definitie van zichzelf... zelfs als het van onderaf misschien "negatief" lijkt?

Yazhi: Het negatieve definieert jou... zoals het positieve ook definieert, en ze definiëren elkaar. Het negeren van de problemen, het negatieve, laat ze alleen maar meer doorsijpelen in het onderbewustzijn van waaruit ze dingen voor je manifesteren. Problemen onder ogen zien, accepteren dat er kwaad is... het onder ogen zien, je neemt het op in jezelf. En daarmee los je het op, omdat je je er niet tegen kunt verzetten. Je accepteert het. Je overstijgt het.

Je weet dat je perfect in staat bent om de ergste wreedheden uit te voeren en de ergste nachtmerries te manifesteren, want vanuit hoge dichtheden heb je die kracht en die kracht is in het bezit van mensen, dat is waarom de Aarde is zoals ze is.

Jullie doen het echter niet omdat jullie het overstijgen en het tegendeel manifesteren, wetende wat het tegendeel is door het tegendeel ervan te begrijpen. Niet alleen vanuit het aspect van dualiteit. Het breidt zich veel verder uit dan alleen dualiteit. Alles wat er is door tegenstellingen definieert al het andere dat bestaat... En het bestaat alleen omdat jij dat denkt.

Tegelijkertijd begrijp ik dat vanuit de positie van 3D... vanuit dat perspectief... wat is echt... Wat is werkelijkheid voor iemand in 3D? Het is wat je leeft, wat je empirisch omringt. Je leven. Natuurlijk, dat is het "echte" ding. De rest zit in je hoofd...

Maar die objectieve realiteit die je nu ervaart zit die niet ook in je hoofd? Er is geen verschil, wat je denkt, is echt!

Gosia: Dank je wel! Ik heb nog een vraag. U zei dat het lichaam u niet beperkt, dat u overal naartoe kunt gaan zonder het... dat u in het lichaam bent, maar dat u zich er niet door beperkt voelt. Deze vermogens, om bijvoorbeeld het lichaam te kunnen overstijgen, kwamen op een dag plotseling tot je toen je je diep bewust werd van deze dingen, of als gevolg van een aantal oefeningen, of hoe precies? Ik heb het specifiek over deze vermogens om boven het lichaam uit te stijgen.

Yazhi: Gewoon door dingen te begrijpen. Oefeningen hebben me geholpen, maar ze zijn niet zo belangrijk als gewoon beseffen hoe belangrijk het is om je bewust te zijn van deze dingen. Het lichaam beperkt me niet, want mijn lichaam is slechts een idee, een deel van mijn fantasieën en mijn creaties. Ik ben graag wie ik ben en daarom projecteer ik mezelf op deze manier. Daarom draag ik dit lichaam. Zoals jij ook, zelfs degenen die gebrekkig en misvormd zijn, dat is jouw ervaring... jouw creatie, en het zal je ook naar je tegendeel toe bepalen. Vooral als je verder gaat dan je beperkt voelen door je uiterlijk.

Ik kan naar mijn hand kijken en hem doorzichtig maken; ik kan hem laten verdwijnen, of ik kan meer vingers aan mijn hand maken, of vinnen vormen... in mijn gedachten. Of gewoon ontspannen en terug naar mijn normale uiterlijk. Of verder kan ik het lichaam krijgen dat ik wil gewoon door te denken... Of geen lichaam. Het is door het besef dat het slechts een idee is en dat er niets materieels is.

Robert: Maar dat zou in jouw geval... In het onze is het lichaam er voor ons om die beperking te voelen, of niet? Of zijn er geen verschillen?

Yazhi: Omdat je nog steeds behoefte hebt aan een gevoel van beperking dat je definieert als het tegenovergestelde. Maar juist omdat je jezelf bent en waarneemt als beperkt, zul je in de nabije toekomst het tegenovergestelde zijn, toekomst vanuit jouw gezichtspunt, want je bent het al. Mijn waarneming van totaal beperkt te zijn gaf mij het tegendeel, juist door het goed te begrijpen.

Als je jezelf waarneemt als beperkt, enorm beperkt en in lijden, dan schept dat het tegendeel, het ene definieert het andere. Dus, dit klinkt als een "rechtvaardiging" om in 3D te zijn, lijden en al. Als de reden om het vol te houden om daar te zijn. Omdat de beloning alleen groot zal zijn voor wat het brengt als een uitbreiding van bewustzijn.

Echter... Het is niet nodig vanuit mijn standpunt. Alleen mentaal begrijpen is genoeg. Dus ik zie geen reden om gevangen te zitten in 3D-incarnaties van lijden voor de belofte van een latere kosmische "taart".

Gosia: Als ik me niet beperkt voel, betekent dat dan dat ik me daarna niet super grenzeloos zal voelen?

Yazhi: Nee. Het is wat ik zeg. Alleen al door het te begrijpen, houd je beide uiteinden vast en alles ertussenin. Dus, ik hoef niet te lijden om vrij te zijn. Waarom zouden mensen dan lijden? Het zijn slechts ideeën die ze zelf creëren. Ik kan waarnemen en ik kan me de ergste nachtmerries inbeelden... Maar zelfs als ik ze me levendig en onvoorstelbaar gedetailleerd voorstel, maak ik ze niet tot mijn realiteit. Waarom niet? Nou, omdat ik dat niet wil. Ik heb het niet nodig. Ik begrijp het, ik heb die basis, maar ik materialiseer het niet.

Gosia: Maar ze hebben die ideeën gecreëerd vanuit het laagste of het hoogste vlak? Het lijkt mij dat vanuit het hogere. Dus, als deze ideeën vanuit je hogere zelf zijn gecreëerd... waarom weet je Hogere Zelf dan niet waar je het over hebt?

Yazhi: Omdat je Hogere Zelf nog steeds niet begrijpt wat ik zeg. Maar je hoeft je daar geen zorgen over te maken, je hoeft niet na te denken over hoe je met je Hogere Zelf moet communiceren en hen dit vertellen. Zij zijn hun Hogere Zelf gewoon willen zijn, de controle over zichzelf nemen met echte zelfliefde. ZIJN je hogere zelf... Zoals ik van alle Swaruu ben. Wees je eigen hogere zelf.

Hoe? Begin met van jezelf te houden en daarmee van ALLES om je heen te houden en het te integreren. Verplaats je in de perspectieven van anderen. Zelfs als ze de ergste psychopaten zijn.

Arme zij... Stel je de angst voor die ze voelen als mensen wakker worden, ze weten dat ze onmiddellijk gelyncht zouden worden. Daarom reageren ze zo, omdat ze verloren zielen zijn, veel, veel te ver van het begrijpen van integratie en al het andere.

Robert: Nou, je bent echt in "hoge dichtheden" Yazhi.

Yazhi: Ik ben gewoon, en ik ben waar ik ook ben... En jij ook en alle anderen, want ik, noch iemand anders, kan in "hoge dichtheden" zijn zonder dat anderen daar ook zijn, want er zijn geen "anderen", we zijn slechts ideeën en voorvallen van een enkele geest die vanuit het gezichtspunt van wie dan ook, zichzelf IS.

Gosia: Ok, ik begrijp iets niet. Als je zegt dat we allemaal op dit niveau zijn... dat we allemaal de Bron zijn, dat het Hoger Zelf van ons allemaal dit allemaal al begrijpt, hoe komt het dan dat het Hoger Zelf van deze mensen die lijden blijven creëren, NIET begrijpt wat je hier uitlegt? Zij zijn hetzelfde als jij. Zij zijn de Bron. Waarom overstijgen ze dan niet gewoon het lijden?

Yazhi: Het is wat ik hierboven zei. Het Hogere Zelf is vanuit dat oogpunt niet zo "hoger". Natuurlijk is er altijd de een superieur aan de ander superieur... tot het bereiken van de Bron. Maar vanuit het oogpunt van ieder mens die besloten heeft op Aarde te incarneren en dat leven van lijden gepland heeft voor de spirituele vooruitgang die ze zullen hebben... vanuit dat standpunt begrijpen ze NIET wat ik je hier verteld heb, anders zouden ze het in de eerste plaats niet gepland hebben.

Je moet het concept van lijden en beperking volledig begrijpen, niet noodzakelijk het leven in een lange en volledige incarnatie. Maar alleen al door eraan te denken... creëer je dat, dat leven... maar ik blijf erbij dat dat niet nodig is. Er wordt gezegd dat alleen door iets te leven het goed of genoeg begrepen zal worden. Ik denk van niet. Je kunt monsters nemen, het op andere manieren begrijpen, want alles is al, altijd al geweest. Dus, neem wat er al is, leer en klaar. "Niemand leert uit andermans hoofd." Als je dat wilt, ok... Maar ook dat kun je overstijgen.

Gosia: Je creëert dus vanuit je Hogere Zelf dat niet zo hoog is. Maar waarom is dat zo? Waarom laat het Hoogste Zelf van allemaal dat toe? Welke laag van ons zelf plant dingen?

Yazhi: Een laag die niet zo hoog is, maar tussen levens in, in het hiernamaals.

Gosia: En waarom plant die laag dingen en niet de hogere laag? Wat is onze hoogste laag op dat moment aan het doen?

Yazhi: Alleen door in het etherische te zijn, in het hiernamaals, betekent het niet dat een ziel in een staat van begrip is van alles, in de "verheven" staat, net zoals door Gebroken Schoenen in 3D te zijn, het niet betekent dat je niet superieur kunt zijn of een grotere mate van begrip van het leven in alle opzichten kunt handhaven dan een ziel in het hiernamaals.

Wel of niet geïncarneerd zijn heeft niets te maken met iemands niveau van bewustzijn. Het lichaam is gewoon nog een manifestatie van je staat van bewustzijn. Het beperkt niet, het helpt niet, het is slechts een symptoom, een weerspiegeling. <--- <---

Je kunt "Kapotte Schoenen" zijn, lopend in de modder met auto's die je nat spatten als je passeert... nat worden onder een kapotte paraplu... En iemands Hogere Zelf zijn in het etherische.

Natuurlijk, als je op dat niveau bent... stoort het je niet om je in die situatie te bevinden aangezien het slechts iets tijdelijks is, een weerspiegeling van jou... en je kleine schoentjes... kapot of niet... je hebt een immense rijkdom van binnen en dat is wat telt. En vanuit het oogpunt van het begrijpen van eigenliefde... zul je onmiddellijk beginnen je leven te verbeteren. Dat is de sleutel. Want eigenliefde betekent dat je jezelf niet langer verwaarloost en dat je gaat zorgen voor je verbetering, voor je leven, dat je destructieve ondeugden achter je laat en dat je afstand neemt van alles wat je niet leuk vindt of wat je niet voedt, slechte en vernederende banen, slechte vrienden of familie... Je laat de haatgevoelens, de wrokgevoelens achter je, wanneer je hun standpunten begrijpt.

Verwacht niet het Hogere Zelf te zijn als je "in de toekomst" disincarneert. Dat doet er niet toe. Wees dat vandaag. En ook... Luister naar me, Broken Shoes... Als die lelijke schoenen die je hebt je een slecht gevoel geven... trek ze dan niet meer aan! Daar begint de actie van zelf-liefde. <--- <---

Gosia: Als ze nu nog sterk lijden, betekent dat dan dat ze nooit tot het inzicht zijn gekomen waarover u spreekt? Want als dat wel zo was, zouden ze hier niet nog steeds lijden, toch?

Yazhi: Precies.

Gosia: Maar hoe is dat mogelijk? Als zij de Bron zelf zijn. Is het mogelijk om de Bron zelf te zijn en dingen NIET te begrijpen? Ik bedoel, ik dacht dat ze in een of andere laag van zichzelf ALTIJD begrijpen waar je het over hebt, maar dat ze het gewoon vergeten.

Robert: De Matrix is nog steeds daarboven.

Gosia: Niet waar hun zielen zijn. Op etherische vlakken. Niet bij de Bron.

Robert: In het hiernamaals wel.

Gosia: Ik heb het niet over het hiernamaals. Ik heb het over zeer hoge niveaus van onze ziel die we ALLEMAAL hebben en waar we ALLEMAAL zijn. Dus, iedereen in de hogere laag moet dit allemaal weten waar Yazhi het over heeft. Waarom snappen ze het dan nog niet? Als ze hier nog steeds lijden?

Yazhi: Gosia, omdat je niet incarneert vanuit de Bron zelf. Ze zeggen dat ze "terugkeren naar de Bron" maar zo is het niet, ze gaan alleen naar het astrale en naar het niveau dat bij hen past voor hun Frequentie en ontwikkeling van bewustzijn. Zij nemen de Matrix met zich mee wanneer zij disincarneren, zij zijn de Matrix. Zij incarneren dus weer vanuit de positie van de Matrix, maar dan vanuit de etherische kant. Dat laatste is heel belangrijk. En degenen die het al begrijpen, gaan weg, zij incarneren daar niet meer of niet meer vanuit het perspectief van lijden.

Robert: Dit wisten we nog niet... En gezegd in deze context wordt het heel goed begrepen... dank je.

Yazhi: Disincarnatie neemt de Matrix niet weg. Want je bent wat je denkt en wat je denkt dat je bent, en ze blijven denken vanuit de andere kant. Dus plannen ze dingen, hun nieuwe leven, vanuit een zeer beperkt en weinig geavanceerd gezichtspunt.

Robert: Daarom is al deze kennis die je ons geeft bedoeld om ons te bevrijden uit deze Matrix.

Gosia: Maar zijn zij niet tegelijkertijd de Bron zelf? Zelfs als ze in het astrale zijn? Dat zijn ze. Waarom begrijpen ze het dan nog niet? Als hun zielen pure Bron zijn? Het verbaast me. Met andere woorden, er is geen tijd als zodanig, er is geen lineariteit. Dus, op hetzelfde moment dat zij in het astrale zijn, ZIJN zij IN DE PURE BRON en in hun VERHOOGDE LAGERS. Deze lagen weten dingen. Waarom creëren zij dan niet onmiddellijk vanuit deze lagen? Waarom begrijpen zij niet de dingen die HUN ZEER HOGE ZELF begrijpt?

Yazhi: Zij zijn niet de zuivere Bron. Het zijn gewoon dezelfde mensen met dezelfde beperkende ideeën die ze waren toen ze een lichaam hadden. Of ja, ze zijn de Bron zelf, maar ze herinneren het zich niet op dezelfde manier als de belichaamde mensen het zich niet herinneren. Het is hetzelfde. Aan de ene of de andere kant staan, met of zonder lichaam, maakt niet dat je een hoger begrip hebt.

Gosia: Met andere woorden, ze zijn pure Bron zonder het bewust te zijn. En dus raken ze verstrikt in beperkende ideeën.

Yazhi: Ja. Net als Broken Shoes. Ze zijn dezelfde persoon met dezelfde ideeën, aan welke kant van de dood ze ook staan. Alleen sommigen komen in die expansie van het herinneren van alles wat ze eerder waren, zoals we al zeiden. En vanuit dat perspectief van groter begrip, zullen zij ook

beperkte beslissingen nemen, want zelfs vanuit dat punt van grotere expansie, zich alles herinnerend wat zij waren en altijd zijn geweest... **BETEKENT NIET DAT ZIJ BEGRIJPEN WAT IK JULLIE VANDAAG VERTEL.**

Gosia: Maar waarom overschrijven deze beperkende ideeën van beneden jullie etherische ideeën van jullie Hogere Zelfen?

Yazhi: Omdat zij hun eigen Hogere Zelf ZIJN. Wat zij doen en denken definieert hen en definieert hun hogere Zelf. Zij moeten het expansiewerk van onderaf doen, vanuit het 3D perspectief. Herinneren wat ze altijd zijn geweest. De ziel wordt gebouwd, ze wordt niet verkregen. Dat is vanuit een positie vanuit 3D of vanuit 5D. Van bovenaf, vanuit zeer hoge dichtheden is alles er al en is het er altijd al geweest. Maar vanuit de praktische "menselijke" positie moeten zij hun ziel opbouwen met hun eigen inspanning.

Gosia: Ik denk dat het dit punt is dat ik niet goed snap. Dat zij hun hogere zelf zijn met de ideeën hier beneden. Ik denk altijd dat het niet uitmaakt welke beperkende ideeën wij hier beneden creëren, ons Hoger Zelf heeft ze NIET en het is alleen de kwestie van het bewust worden ervan. Zoals het in jouw geval was. Het diepgaand realiseren van wat men IS.

Yazhi: Er is geen verschil tussen een Broken Shoes persoon en hun Hoger Zelf. Broken Shoes MOETEN de verantwoordelijkheid op zich nemen om hun eigen Hogere Zelf te zijn in het leven.

Gosia: Ja, er is geen verschil. Dat is wat ik bedoel. Dat de beperkende ideeën van Broken Shoes gewoon dat zijn, beperkende ideeën. Maar dat Broken Shoes tegelijkertijd zijn Hogere Zelf IS, en dat kent geen grenzen.

Yazhi: Dat klopt.

Gosia: Daarom begrijp ik niet hoe het komt dat de ziel op een bepaald punt op haar weg nog niet tot dat inzicht is gekomen, om niet nog meer te lijden. En weet je waarom ik het niet begrijp? Omdat er GEEN LINEARITEIT is. Dus, op EEN bepaald punt in je ziel, heb je het al begrepen. Ik zie het niet op de lineaire manier. Hoe komt het dan dat je ziel, die dit al op een bepaald punt in je VELD begrepen heeft, hier nog steeds lijdt? Waarom wordt dit begrip niet van daar naar hier getrokken?

Yazhi: Vanaf het moment dat ze het begrepen hebben, wordt ook het concept gecreëerd dat ze het nog NIET begrepen hebben, het een creëert het ander. En ze zijn nog steeds op dat punt. Dat is de mens met zijn beperkte begrip die zich slachtoffer voelt van alles. Als de dingen waren zoals jij zegt, Gosia, dan zou er geen lijden zijn op Aarde of waar dan ook.

Wat jij me vertelt IS het probleem. Ze blijven denken en manifesteren dat beperkingen onbeperkt zijn. Het zijn slechts IDEEËN. Het IDEE dat ze beperkt zijn is wat hen beperkt. Het is hetzelfde of ze levend of dood zijn, het zijn mensen met hun ideeën, dezelfde ideeën. Broken Shoes is Broken Shoes, of hij nu leeft of dood is. Dus, verruim NU je geest, je hoeft niet aan de andere kant te zijn om dat te doen.

Er wordt gezegd dat je geïncarneerd moet zijn om te kunnen verruimen (citaat van Dolores Cannon). NEE, daar ben ik het NIET mee eens. Het verruimt zich overal, waar je ook bent, je ervaart altijd nieuwe dingen die je bewustzijn verruimen... Maar je hoeft niet te wachten tot je aan de andere kant bent om iets te doen, om te groeien. Ze bestendigen alleen maar meer lijden door te reïncarneren met die denkwijze. Die nachtmerries manifesteren, bij gebrek aan zelfliefde. Er zijn geen regressieven, dat is een deel van de manifestatie. Zij zijn degenen die alles controleren.

Gosia: Ja, maar van wat ik zie dan zal er ALTIJD lijden zijn. Omdat het idee al bestaat. Onmogelijk om het uit te roeien. Zelfs het transcenderen ervan, het idee en het vlak waar het tegenovergestelde bestaat: het is NIET transcendentie, wordt gecreëerd. Dus, hoezeer we ook "vechten" om zielen van dit lijden te bevrijden, het zal altijd blijven bestaan.

Yazhi: Maar je kunt het transcenderen en het als concept achter je laten.

Gosia: Ja, dat kan ik. Maar het zal blijven bestaan. Als er het idee is om iets te overstijgen, is het tegenovergestelde er ook.

Robert: Er is geen lijden, je overstijgt het.

Yazhi: Ja, Gosia, maar je hoeft het niet te beleven. En van bovenaf, transcendeer je alles, je lost het op! Op dezelfde manier los je het kwaad op. Dus voor jou is er GEEN lijden.

Gosia: Ik heb het niet over mezelf. Ik heb het over anderen.

Yazhi: Ja, maar je hoeft het niet te beleven <--- <---

Gosia: Ik heb het niet over mij. Ik heb het over lijden dat altijd op een bepaald punt in het universum bestaat. Het zal altijd bestaan. Omdat er het tegenovergestelde is. En er is zijn OVERSTIJDING. Niets zou getranscendeerd moeten worden als het niet zou bestaan.

Yazhi: En ook, als er zijn tegendeel is dan... Er is geen lijden waar dan ook in het universum. Het is aan jou wat je wilt zien. Ja, vanuit iemands positie zal er altijd lijden zijn... en niet - tegelijkertijd. Er zal nooit lijden zijn, want als er lijden is, is er automatisch ook geen lijden, er kan niet het één zijn zonder het ander.

Vanuit die hoge dichtheidshouding verandert de term en definitie van lijden van perspectief, lost het op. Dat wat je lijden noemt is niet langer zo. Het houdt op zo te zijn, want wat het definieert als lijden is een lage-dichtheidshouding.

Als absoluut zal het altijd zijn, maar vanuit het standpunt van hoge dichtheden stoort dat je niet, je begrijpt het en je begrijpt dat het ook stoort. Alles samen, het tegenstrijdige bestaat naast elkaar, ze definiëren elkaar.

Gosia: Je kunt niet het Hogere wezen op het etherische vlak zijn zonder de gezichtspunten van het lijden van beneden te integreren. Je bent alles. Zoals **Yazhi:** Zij overstijgt het, maar is ook in staat om alles te zien door de ogen van de "observatiepunten" hier beneden. En van daaruit begrijpt ze het beperkte niveau. En zo voel ik me ook.

Dus, ik voel me onbeperkt, en vrij van lijden, en tegelijkertijd zie ik dat er dit perspectief van lijden is voor mijn andere aandachtspunten. En dat zal er altijd zijn. Hoewel, hoe meer ik mij uitbreid, hoe meer ik het waarom van dit alles begrijp. Dus, het raakt me niet meer.

Maar het bestaat nog steeds op een bepaald niveau. Het universum zal nooit bestaan zonder een soort "beperking", want dat is wat het definieert. Hoewel ik ook het gevoel krijg dat dit ook niet nodig is. Ik heb geen beperking nodig, of om die te ervaren, om te begrijpen wat ik ben. Of tenminste, ik ben tot deze conclusie gekomen nadat ik de beperkingen heb ervaren. Misschien waren ze daar wel voor bedoeld.

Yazhi: Ok, vanuit dat perspectief, zal het er altijd zijn... En het is een deel van jou. Maar wat ga je eraan doen? Roepen wat je weet?

Gosia: Nee, niets. Accepteer het. Het raakt me niet langer. Neem alleen waar dat het zo is.

Yazhi: Ok... als ik zou besluiten om precies te doen wat je net zei dan...

Gosia: Dan zouden we hier niets te zoeken hebben. Maar ik wilde eraan toevoegen dat als iets me nog steeds raakt en ik zie dat ik moet reageren, ik zal reageren.

Yazhi: Als ik doe wat ik doe, waarom doe ik dan nog de moeite om hier te zijn?

Gosia: Omdat we het leuk vinden om zielen dingen te laten begrijpen. Kennis te delen. En met hen de ervaring van expansie delen. Omdat we samen uitbreiden. Zoals het collectieve wezen dat we zijn.

Yazhi: Ja, omdat we daarmee onszelf uitbreiden, door onze andere delen, andere aspecten en andere aandachtspunten van onszelf te voeden, de zogenaamde "andere mensen" die alleen maar meer van onszelf zijn.

Gosia: Ja, door hen te voeden breiden we ons allemaal uit. Wij zijn Eén Wezen.

Yazhi: Door hier op Aarde te zijn, verbonden met de Aarde, alles te zien, empathisch, menselijk lijden te begrijpen, heb ik mijn bewustzijn in mijn huidige korte incarnatie 12 meer verruimd dan wat ik in alle voorgaande 11 bij elkaar heb bereikt. Ik leer van anderen, van mensen, ik leer van Broken Shoes... Ik voel hun lijden... als het mijne omdat het het mijne is. Maar ik hoef het niet uit de eerste hand te ervaren <--- <---